

Arrest

nr. 254 243 van 10 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. KONINGS *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U zegt afkomstig te zijn van het dorp Zormandai Ghorbaz, dat gelegen is in het district Chawkay van de provincie Kunar. U bent Pashtoun en soennitisch moslim. Op een leeftijd van zes à zeven jaar, dus in 2007 of 2008, kwamen de Taliban bij u thuis langs om uw broer (...) te rekruteren voor de jihad. Uw vader ging hier niet mee akkoord, waardoor uw broer twee à drie dagen later gedwongen meegenomen werd. Uit schrik dat hetzelfde ook uw broer (...) zou overkomen, verhuisde uw vader met zijn gezin naar de wijk Shahidabad in de stad Peshawar, te Pakistan. Daar ging u vier jaar naar school. In Peshawar had uw broer A(...) gedurende twee jaar een

relatie met een zekere (...), een meisje met de Pakistaanse nationaliteit. Uw moeder ging twee keer naar haar huis met een huwelijksvoorstel. Haar familie bleef echter weigeren. Eén van de daaropvolgende nachten kreeg uw broer een gemiste oproep van het meisje. Toen uw broer naar (...) ging, op de zevende dag na de kleine Eid in 2015 (zeven dagen na 17 juli 2015), werd hij vermoord door één van haar familieleden. Nadat de dader opgepakt was door de politie werd uw vader onder druk gezet om hem terug te bevrijden. Aangezien uw vader hier niet voor kon zorgen, vond hij het veiliger terug te gaan naar Afghanistan. Na de moord op uw broer ging uw vader samen met u terug naar Afghanistan om een 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument) te laten aanmaken. Nadien ging u terug naar Pakistan, vanwaar u vertrok naar België. Vervolgens kwam u op 23 november 2015 aan in België, waarna u op 26 november 2015 een **eerste verzoek om internationale bescherming** indiende. Uw familie verliet Peshawar twee maanden later. Ze gingen terug naar Afghanistan en vestigden zich in een huis niet ver van het districtscentrum van het district Chawkay van de provincie Kunar.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele taskara, de originele taskara van uw vader en moeder, de Pakistaanse identiteitskaarten van uw vader en moeder, een kopie van een bladzijde uit het paspoort van uw moeder, familiefoto's, twee studentenkaarten van uw broer, uw broers badge van Friend's Institute, kopieën van schooldocumenten van uw broer, kopieën van documenten van uw broers dood en twee enveloppes.

Uw eerste verzoek om internationale bescherming resulteerde in een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, dewelke u betekend werd op 10 november 2017. Het CGVS was van mening dat u uw verblijfsplaatsen voor uw komst naar België niet aannemelijk maakte. U ging hiertegen niet in beroep.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 20 maart 2018 u een **tweede verzoek** in. Hierin gaf u aan dat uw vader via het districtshoofd vernam dat hij voorzichtig moet zijn. U voegde hieraan toe dat de mensen die uw broer gedood hebben in Pakistan u problemen zullen bezorgen in geval een terugkeer naar Pakistan of Afghanistan. U zou eerst problemen krijgen, gevolgd door uw vader, zo stelde u. U voegde hieraan toe dat u momenteel goed geïntegreerd bent en daarom hier wou blijven. Bij terugkeer naar Afghanistan vreesde u nog steeds de mensen die uw broer gedood hebben.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u de oude taskara van uw vader, de nieuwe taskara van uw vader, het paspoort van uw vader, de militaire kaart van uw vader, medische documenten van uw moeder, een registratiekaart van International Organization for Migration (IOM), een kaart van het World Food Program (WFP), een brief van uw advocaat en een deel van een enveloppe neer. Op 28 juni 2018 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. Ook tegen deze beslissing ging u niet in beroep.

U verliet België niet en diende op 28 april 2020 een **derde verzoek om internationale bescherming** in. U verklaart dat uw eerder aangehaalde problemen nog steeds actueel zijn en dat uw vader nog steeds bedreigingen ontvangt. U houdt tevens vast aan uw verklaringen wat betreft uw verblijfsplaatsen vóór uw komst naar België. U legde een Afghaans paspoort neer, dat u tijdens uw verblijf in België bekomen hebt op de Afghaanse ambassade. Op 22 juli 2020 verklaarde het CGVS ook uw derde verzoek als niet-ontvankelijk. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 25 augustus 2020 trok het CGVS haar beslissing in.

Op 15 oktober 2020 werd uw derde verzoek door het CGVS ontvankelijk verklaard. Op 3 december 2020 werd u uitgenodigd voor een nieuw persoonlijk onderhoud, waarbij u aanhaalt dat uw eerder aangehaalde problemen met de Taliban nog steeds actueel zijn. U haalt op heden ook aan dat het huis van uw ouders werd gebombardeerd door de Taliban zo'n zes of zeven maanden geleden, een incident waarvan u pas een week voor uw onderhoud op de hoogte werd gesteld. Het bombardement vond plaats omdat uw broer (...) zich niet bij de Taliban wou aansluiten. Uw ouders zijn ongedeerd, ze waren op dat moment niet thuis. Ze verhuisden en leven momenteel dichtbij het districtshuis van Kunar. Uw broer (...) verliet uit veiligheidsoverwegingen Afghanistan en is op weg naar België, hij zou zich momenteel in Bulgarije bevinden.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan, waar u vreest dat de Taliban u zullen vermoorden. Daarnaast woont u graag in België, u kent hier de wetten en regels.

Ter staving van uw derde verzoek legt u twee foto's van uw gebombardeerde huis, een brief ondertekend door het districtshuis en een paspoort neer. Tijdens uw beroepsprocedure legde uw advocaat ook een begeleidende brief en een 'family assessment' van de Dienst Vreemdelingenzaken neer.

Op 15 oktober 2020 nam het CGVS uw derde verzoek in overweging.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde verblijf in Chawkey (provincie Kunar). Het CGVS merkte in de weigeringsbeslissing van 9 november 2017 onder meer op dat u geen consistente verklaringen aflegde in verband met uw verblijf in Afghanistan, u gebrekkige kennis aan de dag legde over Chawkey en bleek dat de kennis die u wel had van uw beweerde regio van herkomst ingestudeerd was. Voorts werd in uw eerste weigeringsbeslissing uitvoerig beargumenteerd waarom u het niet aannemelijk maakte om als Afghaans vluchteling in Pakistan te hebben gewoond. U kon zeer weinig vertellen over de regio waar u jarenlang zou gewoond hebben, wist zo goed als niets af van de Afghaanse gemeenschap in Peshawar, uw geografische kennis bleek beperkt en ook kon u slechts op zeer oppervlakkige wijze spreken over uw leven aldaar. Uw wijzigende verklaringen over de vluchtelingenkaarten van uw ouders waren een zoveelste indicatie dat geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaring als zou u als Afghaans vluchteling in Pakistan hebben gewoond. In verband met de groene 'vluchtelingenkaarten' van uw ouders die u tien dagen na het tweede onderhoud neerlegde, werd niet alleen opgemerkt dat u tijdens het eerste gehoor nog uitdrukkelijk ontkende dat u of uw ouders ooit documenten hadden gehad in Pakistan (CGVS 23.02.2017 p.9-16), maar vooral dat dit volgens de informatie waarover het CGVS beschikt geen vluchtelingendocumenten betrof maar in werkelijkheid 'Computerised National Identity Cards' (CNIC) waren van Pakistan (zie administratief dossier).

Uw tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS omdat u bleef vasthouden aan de ongeloofwaardig geachte verklaringen in verband met uw herkomst en uw beweerde problemen die tot uw vertrek hebben geleid. Daarnaast legde u tal van documenten neer waar opnieuw de nodige vraagtekens bij werden geplaatst. U legde een kaart van het IOM en het WFP neer doch werd opgemerkt dat deze kaarten, bovendien kopieën, niet strookten met uw verklaringen. Zo stonden hierop twee data genoteerd, '02/04/2017' en '6/4/2017', doch kwamen deze allerm minst overeen met uw verklaringen. Immers, u stelde dat uw familie twee maanden na uw vertrek ook verhuisde vanuit Pakistan naar Afghanistan (CGVS 15.09.2017, p. 13). Aangezien u vertrok twee maanden voorafgaand aan uw aankomst in België, vertrok u circa september 2015 en uw familie bijgevolg in november 2015. Het vermelde jaar '2017' op de kaarten kwam hier dus allerm minst mee overeen. Voorts legde u een stuk van een enveloppe neer doch bleek deze verstuurd uit 'Nangharhar Province District Chawki'. Het CGVS merkte op dat het bevreemdend was dat het district Chawki volgens de enveloppe gesitueerd wordt in Nangharhar, terwijl dit volgens de informatie waarover het CGVS beschikt deel uitmaakt van de provincie Kunar.

U stelt bij uw derde en huidig verzoek nooit te hebben gelogen en herhaalt opnieuw de verblijfsplaatsen die u eerder opgaf (CGVS 03.12.2020, p.4 & 7). Het CGVS merkt op dat het louter herhalen van uw eerder bedrieglijk bevonden verblijfsplaatsen de geloofwaardigheid ervan niet kan herstellen.

Hoewel overbodig, wordt in uw huidige beslissing opnieuw het ongeloofwaardige karakter van uw verblijf als vluchteling in Pakistan onderstreept. U stelt tijdens het persoonlijk onderhoud dat werd georganiseerd in het kader van uw derde verzoek dat u eerder 'kaarten' van uw ouders hebt voorgelegd, mogelijks vluchtelingenkaarten al bent u nu niet meer zeker (CGVS 03.12.2020, p.8). U zou er zelf nooit één hebben gehad, al weet u opvallend genoeg niet hoe dat komt. U weet niet vanaf welke leeftijd dergelijke kaart een vereiste was, kan alleen zeggen dat zo'n kaarten groen zijn maar weet verder niet hoe ze er uitzien, noch hoelang ze geldig waren noch of ze ooit dienden vernieuwd te worden. Waar uw ouders dergelijke kaart haalden weet u evenmin (CGVS 03.12.2020, p.8-10). Dat u, die verklaart toch al veertien jaar te zijn geweest bij vertrek uit Pakistan (CGVS 03.12.2020, p.9), dit niet weet bevestigt de eerder gemaakte appreciatie van het CGVS. Verder gevraagd of uw familie bij terugkeer van Pakistan naar Afghanistan hulp zou hebben gekregen, antwoordt u aanvankelijk van niet om later in het onderhoud te verklaren dat ze wel kookolie, bloem en bonen kregen (CGVS 03.12.2020, p.10, 11 & 13). Geld zouden ze volgens u niet hebben ontvangen (CGVS 03.12.2020, p.10 & 13). Het verbaast dan ook enorm dat uw advocaat in het kader van uw tweede verzoek, in zijn begeleidende brief, verklaarde dat uw familie bij terugkeer naar Afghanistan vijf zakken bloem, huishoudelijk materiaal, tenten alsook 6.000 Afghani per maand kregen (ondersteuning nieuwe asielaanvraag, zie administratief dossier). Bovenstaande bevestigt de eerder gemaakte analyse van het CGVS, namelijk dat u het niet aannemelijk maakt als Afghaans vluchteling in Pakistan te hebben gewoond.

U legt een paspoort neer waarmee u tracht te bewijzen dat u afkomstig bent uit Kunar. Dit document weet de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid in verband met uw herkomst uit Kunar niet om te buigen. U verklaart dat u dit paspoort bent gaan halen met uw voogd aan de Afghaanse ambassade Brussel. U zou er alleen uw taskara en geld hebben voor moeten geven. U zou de taskara hebben neergelegd die u bij het CGVS neerlegde in het kader van uw eerste verzoek (CGVS 03.12.2020, p.5 & 6). Er dient te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek werd getwijfeld aan de authenticiteit van deze taskara, niet in het minst omdat u hier geen consistente verklaringen over kon afleggen. U verklaarde initieel dat u uw taskara verkreeg nadat u deze vlak voor uw komst naar België, toen u een korte tijd terug in Afghanistan woonde, samen met uw vader persoonlijk was gaan afhalen in het districtskantoor van Chawkey in Afghanistan (CGVS 23.02.2017, p.12). Tijdens het tweede onderhoud wijzigde u deze verklaringen en zei u dat u rechtstreeks van Pakistan naar België reisde (CGVS 15.09.2017, p.13-15), om even later alsnog te stellen dat u kort voor uw vertrek voor drie dagen met uw vader naar Chawkey reisde om er deze taskara te laten opmaken (CGVS 15.09.2017, p.17). Op heden wijzigt u opnieuw deze verklaringen. U verklaarde ten tijde van het tweede onderhoud van uw eerste verzoek in een minibus naar daar te zijn gereisd, met een overstap in Jalalabad. U zou toen drie of vier dagen in Afghanistan zijn geweest (CGVS 15.09.2017, p.17). Thans gevraagd of u zich provincies, districten of steden herinnert die u van de Pakistaans grens naar uw dorp doorkruiste, antwoordt u van niet omdat u heel de rit zou geslapen hebben. U verklaart verder dat u toen achttien à twintig dagen in Afghanistan zou zijn geweest (CGVS 04.12.2020, p.7). Dat u uw verklaringen hieromtrent opnieuw wijzigt is andermaal een aanwijzing voor het frauduleuze karakter van deze taskara. U verklaart bovendien op heden dat u uw taskara gehaald zou hebben zo'n jaar en twee maanden vóór uw vertrek (CGVS 04.12.2020, p. 6). Gezien u op 26 november 2015 in België een verzoek indiende en deze taskara blijkt uitgereikt te zijn in september 2015 (zie administratief dossier), blijkt dit onmogelijk. Bovendien kan u ook absoluut niet zeggen waarom u de moeite nam om van Pakistan naar Afghanistan te reizen om een taskara te gaan halen (CGVS 03.12.2020, p.7). Men moge nochtans verwachten dat u hier een reden voor heeft, gezien dergelijke onderneming tijd en geld kost. Daarnaast moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan - Corruptie en valse documenten" van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijk document bijzonder relatief. Dat u op basis van een niet-authentiek Afghaans identiteitsbewijs een paspoort hebt bekomen op de Afghaanse ambassade, wijzigt niets aan de vaststelling dat uit uw verklaringen niet kan blijken dat u in Kunar zou hebben gewoond.

Uw advocaat legt tijdens uw beroepsprocedure in het kader van uw derde verzoek, waarvan de beslissing werd ingetrokken door het CGVS, een antwoord neer van de 'family assessment' die werd uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook dit document herstelt de geloofwaardigheid over uw eerdere verblijfplaatsen niet. Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat de verklaringen die uw vader zou hebben afgelegd louter via een telefoongesprek werden afgenomen en dat hun beweerde herkomst op deze manier allesbehalve afdoende is geverifieerd geweest (zie administratief dossier). Dat uw ouders verklaren dat u in Pakistan hebt gewoond en zij momenteel in Kunar, kan bezwaarlijk als

objectief worden beschouwd. Bovendien spreekt u de verklaringen in deze 'family assessment' tegen. Uw vader verklaart dat hij werkzaam is als tuinier voor de overheid (letterlijk: 'in government as a gardener'). U verklaart daarentegen dat uw vader niet voor de overheid noch als tuinier werkt, doch wel groenten aan- en verkoopt (CGVS 03.12.2020, p.11, 14 & 15). Dit verbaast. Daarnaast stelt hij dat u naar Europa werd gestuurd door uw ooms via moederszijde, genaamd (...), (...) en (...) (zie administratief dossier). U stelt nochtans maar één oom via moederszijde te hebben, genaamd H.(...). Van H.(...) of S.(...) hoorde u nog nooit (CGVS 03.12.2020, p.11 & 12). Dat u de persoon die verklaart uw vader te zijn dermate tegensprekt toont aan dat de inhoud van de verklaringen in deze 'family assessment' wel zeer relatief is.

Zoals reeds werd vastgesteld in de beoordeling van uw eerste en tweede verzoek kan, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België, er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kunar en Peshawar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Ook aan uw nieuwe verklaringen, waarbij uw broer in Kunar ook benaderd zou zijn geweest door de Taliban en jullie huis zou zijn gebombardeerd, kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht. Bovendien verklaart u te denken dat dit huis werd gebombardeerd zo'n zes of zeven maanden geleden (CGVS 03.12.2020, p.3). Gevraagd waarom u dit niet eerder aanhaalde, bijvoorbeeld tijdens uw beroepsprocedure, stelt u dat men het u nog maar een week geleden verteld heeft omdat men u niet ongerust wou maken (CGVS 04.12.2020, p.3 & 4). Dat uw familie dergelijk zwaarwichtige gebeurtenis niet zou meedelen slaat werkelijk nergens op. Ook het document dat u neerlegt waarin het districtshoofd het bombardement zou bevestigen wijzigt het ongeloofwaardige karakter van uw relaas niet. Dergelijk document kan uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Bovendien werd hierboven reeds opgemerkt dat dergelijk document zeer gemakkelijk kan worden nagemaakt.

Daar u nog steeds niet de waarheid vertelt over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeert de Commissaris-generaal nog steeds in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en verzoek raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Volledigheidshalve dient erop te worden gewezen dat ook uw neef ((...) CG 15/37674Z) zijn beweerde (recente) herkomst uit het district Chawkay te Kunar en daarvoor in Pakistan evenmin aannemelijk heeft gemaakt. Naast de vaststelling dat zijn geografische kennis te wensen overliet en hij maar zeer beperkt kon vertellen over zijn kindertijd, verklaarde hij bij de DVZ nog dat zijn ouders in Jalalabad zouden wonen, hoewel hij dat tijdens het onderhoud bij het CGVS later zou ontkennen. Ook zijn tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard omdat hij louter herhaalde dat hij op deze plaatsen zou gewoond hebben.

U haalt tot slot aan dat u niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat u België graag heeft. U kent hier nu ook de wetten en de regels, gaat u verder (CGVS 03.12.2020, p.15). Dat u graag in België verblijft ontslaat u evenwel niet van de plicht om duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het proportionaliteitsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde verblijf in Chawkay (provincie Kunar). Het CGVS merkte in de weigeringsbeslissing van 9 november 2017 onder meer op dat u geen consistente verklaringen aflegde in verband met uw verblijf in Afghanistan, u gebrekkige kennis aan de dag legde over Chawkay en bleek dat de kennis die u wel had van uw beweerde regio van herkomst ingestudeerd was. Voorts werd in uw eerste weigeringsbeslissing uitvoerig beargumenteerd waarom u het niet aannemelijk maakte om als Afghaans vluchteling in Pakistan te hebben gewoond. U kon zeer weinig vertellen over de regio waar u jarenlang zou gewoond hebben, wist zo goed als niets af van de Afghaanse gemeenschap in Peshawar, uw geografische kennis bleek beperkt en ook kon u slechts op zeer oppervlakkige wijze spreken over uw leven aldaar. Uw wijzigende verklaringen over de vluchtelingenkaarten van uw ouders waren een zoveelste indicatie dat geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaring als zou u als Afghaans vluchteling in Pakistan hebben gewoond. In verband met de groene ‘vluchtelingenkaarten’ van uw ouders die u tien dagen na het tweede onderhoud neerlegde, werd niet alleen opgemerkt dat u tijdens het eerste gehoor nog uitdrukkelijk ontkende dat u of uw ouders ooit documenten hadden gehad in Pakistan (CGVS 23.02.2017 p.9-16), maar vooral dat dit volgens de informatie waarover het CGVS beschikt geen vluchtelingendocumenten betrof maar in werkelijkheid ‘Computerised National Identity Cards’ (CNIC) waren van Pakistan (zie administratief dossier).

Uw tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS omdat u bleef vasthouden aan de ongeloofwaardig geachte verklaringen in verband met uw herkomst en uw beweerde problemen die tot uw vertrek hebben geleid. Daarnaast legde u tal van documenten neer waar opnieuw de nodige vraagtekens bij werden geplaatst. U legde een kaart van het IOM en het WFP neer doch werd opgemerkt dat deze kaarten, bovendien kopieën, niet strookten met uw verklaringen. Zo stonden hierop twee data genoteerd, ‘02/04/2017’ en ‘6/4/2017’, doch kwamen deze allerm minst overeen met uw verklaringen. Immers, u stelde dat uw familie twee maanden na uw vertrek ook verhuisde vanuit Pakistan naar Afghanistan (CGVS 15.09.2017, p. 13). Aangezien u vertrok twee maanden voorafgaand aan uw aankomst in België, vertrok u circa september 2015 en uw familie bijgevolg in november 2015. Het vermelde jaar ‘2017’ op de kaarten kwam hier dus allerm minst mee overeen. Voorts legde u een stuk van een enveloppe neer doch bleek deze verstuurd uit ‘Nangharhar Province District Chawki’. Het CGVS merkte op dat het bevreemdend was dat het district Chawki volgens de enveloppe gesitueerd wordt in Nangharhar, terwijl dit volgens de informatie waarover het CGVS beschikt deel uitmaakt van de provincie Kunar.

U stelt bij uw derde en huidig verzoek nooit te hebben gelogen en herhaalt opnieuw de verblijfsplaatsen die u eerder opgaf (CGVS 03.12.2020, p.4 & 7). Het CGVS merkt op dat het louter herhalen van uw eerder bedrieglijk bevonden verblijfsplaatsen de geloofwaardigheid ervan niet kan herstellen.

Hoewel overbodig, wordt in uw huidige beslissing opnieuw het ongeloofwaardige karakter van uw verblijf als vluchteling in Pakistan onderstreept. U stelt tijdens het persoonlijk onderhoud dat werd georganiseerd in het kader van uw derde verzoek dat u eerder 'kaarten' van uw ouders hebt voorgelegd, mogelijks vluchtelingenkaarten al bent u nu niet meer zeker (CGVS 03.12.2020, p.8). U zou er zelf nooit één hebben gehad, al weet u opvallend genoeg niet hoe dat komt. U weet niet vanaf welke leeftijd dergelijke kaart een vereiste was, kan alleen zeggen dat zo'n kaarten groen zijn maar weet verder niet hoe ze er uitzien, noch hoelang ze geldig waren noch of ze ooit dienden vernieuwd te worden. Waar uw ouders dergelijke kaart haalden weet u evenmin (CGVS 03.12.2020, p.8-10). Dat u, die verklaart toch al veertien jaar te zijn geweest bij vertrek uit Pakistan (CGVS 03.12.2020,

p.9), dit niet weet bevestigt de eerder gemaakte appreciatie van het CGVS. Verder gevraagd of uw familie bij terugkeer van Pakistan naar Afghanistan hulp zou hebben gekregen, antwoordt u aanvankelijk van niet om later in het onderhoud te verklaren dat ze wel kookolie, bloem en bonen kregen (CGVS 03.12.2020, p.10, 11 & 13). Geld zouden ze volgens u niet hebben ontvangen (CGVS 03.12.2020, p.10 & 13). Het verbaast dan ook enorm dat uw advocaat in het kader van uw tweede verzoek, in zijn begeleidende brief, verklaarde dat uw familie bij terugkeer naar Afghanistan vijf zakken bloem, huishoudelijk materiaal, tenten alsook 6.000 Afghani per maand kregen (ondersteuning nieuwe asielaanvraag, zie administratief dossier). Bovenstaande bevestigt de eerder gemaakte analyse van het CGVS, namelijk dat u het niet aannemelijk maakt als Afghaans vluchteling in Pakistan te hebben gewoond.

U legt een paspoort neer waarmee u tracht te bewijzen dat u afkomstig bent uit Kunar. Dit document weet de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid in verband met uw herkomst uit Kunar niet om te buigen. U verklaart dat u dit paspoort bent gaan halen met uw voogd aan de Afghaanse ambassade Brussel. U zou er alleen uw taskara en geld hebben voor moeten geven. U zou de taskara hebben neergelegd die u bij het CGVS neerlegde in het kader van uw eerste verzoek (CGVS 03.12.2020, p.5 & 6). Er dient te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek werd getwijfeld aan de authenticiteit van deze taskara, niet in het minst omdat u hier geen consistente verklaringen over kon afleggen. U verklaarde initieel dat u uw taskara verkreeg nadat u deze vlak voor uw komst naar België, toen u een korte tijd terug in Afghanistan woonde, samen met uw vader persoonlijk was gaan afhalen in het districtskantoor van Chawkey in Afghanistan (CGVS 23.02.2017, p.12). Tijdens het tweede onderhoud wijzigde u deze verklaringen en zei u dat u rechtstreeks van Pakistan naar België reisde (CGVS 15.09.2017, p.13-15), om even later alsnog te stellen dat u kort voor uw vertrek voor drie dagen met uw vader naar Chawkey reisde om er deze taskara te laten opmaken (CGVS 15.09.2017, p.17). Op heden wijzigt u opnieuw deze verklaringen. U verklaarde ten tijde van het tweede onderhoud van uw eerste verzoek in een minibas naar daar te zijn gereisd, met een overstap in Jalalabad. U zou toen drie of vier dagen in Afghanistan zijn geweest (CGVS 15.09.2017, p.17). Thans gevraagd of u zich provincies, districten of steden herinnert die u van de Pakistaans grens naar uw dorp doorkruiste, antwoordt u van niet omdat u heel de rit zou geslapen hebben. U verklaart verder dat u toen achttien à twintig dagen in Afghanistan zou zijn geweest (CGVS 04.12.2020, p.7). Dat u uw verklaringen hieromtrent opnieuw wijzigt is andermaal een aanwijzing voor het frauduleuze karakter van deze taskara. U verklaart bovendien op heden dat u uw taskara gehaald zou hebben zo'n jaar en twee maanden vóór uw vertrek (CGVS 04.12.2020, p. 6). Gezien u op 26 november 2015 in België een verzoek indiende en deze taskara blijkt uitgereikt te zijn in september 2015 (zie administratief dossier), blijkt dit onmogelijk. Bovendien kan u ook absoluut niet zeggen waarom u de moeite nam om van Pakistan naar Afghanistan te reizen om een taskara te gaan halen (CGVS 03.12.2020, p.7). Men moge nochtans verwachten dat u hier een reden voor heeft, gezien dergelijke onderneming tijd en geld kost. Daarnaast moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan - Corruptie en valse documenten" van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijk document bijzonder relatief. Dat u op basis van een niet-authentiek Afghaans identiteitsbewijs een paspoort hebt bekomen op de Afghaanse ambassade, wijzigt niets aan de vaststelling dat uit uw verklaringen niet kan blijken dat u in Kunar zou hebben gewoond.

Uw advocaat legt tijdens uw beroepsprocedure in het kader van uw derde verzoek, waarvan de beslissing werd ingetrokken door het CGVS, een antwoord neer van de 'family assessment' die werd uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook dit document herstelt de geloofwaardigheid over uw eerdere verblijfplaatsen niet. Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat de verklaringen die uw vader zou hebben afgelegd louter via een telefoongesprek werden afgenomen en dat hun beweerde

herkomst op deze manier allesbehalve afdoende is geverifieerd geweest (zie administratief dossier). Dat uw ouders verklaren dat u in Pakistan hebt gewoond en zij momenteel in Kunar, kan bezwaarlijk als objectief worden beschouwd. Bovendien spreekt u de verklaringen in deze 'family assessment' tegen. Uw vader verklaart dat hij werkzaam is als tuinier voor de overheid (letterlijk: 'in government as a gardener'). U verklaart daarentegen dat uw vader niet voor de overheid noch als tuinier werkt, doch wel groenten aan- en verkoopt (CGVS 03.12.2020, p.11, 14 & 15). Dit verbaast. Daarnaast stelt hij dat u naar Europa werd gestuurd door uw ooms via moederszijde, genaamd (...), (...) en (...) (zie administratief dossier). U stelt nochtans maar één oom via moederszijde te hebben, genaamd H.(...). Van H.(...) of S.(...) hoorde u nog nooit (CGVS 03.12.2020, p.11 & 12). Dat u de persoon die verklaart uw vader te zijn dermate tegensprekt toont aan dat de inhoud van de verklaringen in deze 'family assessment' wel zeer relatief is.

Zoals reeds werd vastgesteld in de beoordeling van uw eerste en tweede verzoek kan, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België, er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kunar en Peshawar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Ook aan uw nieuwe verklaringen, waarbij uw broer in Kunar ook benaderd zou zijn geweest door de Taliban en jullie huis zou zijn gebombardeerd, kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht. Bovendien verklaart u te denken dat dit huis werd gebombardeerd zo'n zes of zeven maanden geleden (CGVS 03.12.2020, p.3). Gevraagd waarom u dit niet eerder aanhaalde, bijvoorbeeld tijdens uw beroepsprocedure, stelt u dat men het u nog maar een week geleden verteld heeft omdat men u niet ongerust wou maken (CGVS 04.12.2020, p.3 & 4). Dat uw familie dergelijk zwaarwichtige gebeurtenis niet zou meedelen slaat werkelijk nergens op. Ook het document dat u neerlegt waarin het districtshoofd het bombardement zou bevestigen wijzigt het ongeloofwaardige karakter van uw relaas niet. Dergelijk document kan uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Bovendien werd hierboven reeds opgemerkt dat dergelijk document zeer gemakkelijk kan worden nagemaakt.

Daar u nog steeds niet de waarheid vertelt over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeert de Commissaris-generaal nog steeds in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en verzoek raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Volledigheidshalve dient erop te worden gewezen dat ook uw neef ((...) CG 15/37674Z) zijn beweerde (recente) herkomst uit het district Chawkay te Kunar en daarvoor in Pakistan evenmin aannemelijk heeft gemaakt. Naast de vaststelling dat zijn geografische kennis te wensen overliet en hij maar zeer beperkt kon vertellen over zijn kindertijd, verklaarde hij bij de DVZ nog dat zijn ouders in Jalalabad zouden wonen, hoewel hij dat tijdens het onderhoud bij het CGVS later zou ontkennen. Ook zijn tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard omdat hij louter herhaalde dat hij op deze plaatsen zou gewoond hebben.

U haalt tot slot aan dat u niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat u België graag heeft. U kent hier nu ook de wetten en de regels, gaat u verder (CGVS 03.12.2020, p.15). Dat u graag in België verblijft ontslaat u evenwel niet van de plicht om duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker werpt in zijn verzoekschrift op dat zijn herkomst uit de provincie Kunar vaststaat nu hij een Afghaans paspoort heeft neergelegd waaruit blijkt dat zijn geboorteplaats Kunar is en een document in verband met een onderzoek naar zijn familie (family assessment) bijbracht waaruit blijkt dat zijn familie in Kunar woont.

De Raad stelt in navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat het neergelegde paspoort geenszins verzoekers vermeende herkomst uit de provincie Kunar bevestigt. Het paspoort werd opgemaakt op basis van de taskara van verzoeker. Verschillende

inconsistente verklaringen met betrekking tot deze taskara zoals omstandig uiteengezet in de bestreden beslissing en de hoge graad van corruptie en documentenfraude in Afghanistan, maken dat de bewijswaarde van de taskara bijzonder relatief is.

Daarenboven blijkt uit de *“COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude”* van 14 januari 2021, welke werd bijgevoegd aan de door het Commissariaat-generaal neergelegde verweernota dat de overheidsarchieven onvolledig zijn en niet elke taskara wordt geregistreerd. Wat de betrouwbaarheid van Afghaanse paspoorten betreft, wordt er in de COI Focus gesteld dat *“In haar rapporten over Afghaanse identiteitsdocumenten van 2019 en 2020 wijst Landinfo op de gebrekkige registratie en kwaliteitscontrole van persoonlijke informatie voor de uitgifte van paspoorten. Afghaanse paspoorten kunnen bijgevolg onjuiste informatie bevatten over de identiteit, nationaliteit en/of leeftijd van de respectievelijke houder. Landinfo geeft eveneens aan op de hoogte te zijn van Afghaanse burgers die over meer dan één paspoort beschikken met verschillende identiteitsgegevens. Tot slot wordt, volgens Landinfo, de authenticiteit van Afghaanse paspoorten verzwakt door het feit dat hun uitgifte gebaseerd is op een document dat op zich een lage betrouwbaarheid heeft, namelijk de taskara.”*. Mede gelet op verzoekers verklaringen met betrekking tot de taskara kan het paspoort de vermeende regio van herkomst van verzoeker uit Afghanistan geenszins bevestigen.

Voor zover verzoeker het paspoort neerlegt, omdat er volgens hem uit eerdere weigeringsbeslissingen blijkt dat er twijfel was rond zijn Afghaanse nationaliteit, vindt dit geen weerslag in de huidige bestreden beslissing. Allereerst wordt er immers gesteld dat verzoeker internationale bescherming werd geweigerd in zijn eerste verzoek om internationale bescherming omdat er geen geloof werd gehecht aan zijn herkomst uit het district Chawkey, gelegen in de provincie Kunar. Zijn tweede verzoek werd niet ontvankelijk verklaard daar verzoeker bleef vasthouden aan zijn verklaringen omtrent zijn herkomst. Ook wat zijn derde verzoek betreft wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker blijft vasthouden aan zijn beweerde herkomst uit de provincie Kunar. Er wordt ook opgeworpen dat verzoeker zijn profiel als Afghaans vluchteling in Pakistan niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoekers Afghaanse nationaliteit staat dan ook niet ter discussie.

Ook uit het door verzoeker geciteerde gedeelte van de eerste weigeringsbeslissing waaruit volgens hem blijkt dat er twijfel is omtrent zijn Afghaanse nationaliteit kan dit niet worden afgeleid aangezien hier duidelijk in wordt gesteld dat verzoeker tijdens het gehoor werd geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd aan verzoekers herkomst en verblijfplaatsen en er enkel werd benadrukt dat het niet problematisch is dat verzoeker niet recent uit Afghanistan afkomstig is of een tijd in een derde land heeft verbleven en er werd aan toegevoegd dat het soms ook gebeurt dat personen zich voordoen als een Afghaan, maar een andere nationaliteit hebben.

Wat het ‘family assessment’ document betreft, kon de commissaris-generaal eveneens terecht vaststellen dat dit document geen objectief zicht biedt op verzoekers verblijfplaatsen gezien de verklaringen die zijn vader zou hebben afgelegd louter via een telefoongesprek werden afgenomen en dat hun beweerde herkomst op deze manier allesbehalve afdoende is geverifieerd geweest. Ook is de loutere verklaring van zijn ouders dat verzoeker in Pakistan heeft gewoond en zij momenteel in Kunar wonen, bezwaarlijk objectief te noemen. Aangezien verzoeker bijkomend nog tegenstrijdige verklaringen aflegt met de inhoud van dit document ontbeert een dergelijk stuk bewijswaarde. In zijn verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen, waardoor hij er niet in slaagt de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen noch de nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Met het argument dat zijn neef een A-kaart heeft bekomen in het kader van de bijzondere verblijfsprocedure voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen en dat dit onderzoek heeft aangetoond dat verzoekers familie momenteel in Kunar woont, toont verzoeker zijn eigen herkomst en verblijfplaatsen niet aan.

Gelet op het geheel van deze vaststellingen kan verzoeker zijn herkomst en verblijfplaatsen niet aantonen. Verzoeker maakt niet aannemelijk daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chawkey gelegen in de provincie Kunar noch als Afghaans vluchteling enige tijd in Pakistan te hebben verbleven. Gelet op de ongeloofwaardigheid van de beweerde regio van herkomst en verblijf kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan de beweerde problemen met de taliban en meent dat zijn vrees nog steeds actueel is gelet op het feit dat het huis van zijn ouders werd gebombardeerd door de taliban omdat zijn broer zich niet bij hen wilde aansluiten, gaat hij volstrekt

voorbij aan de hoger gedane vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van zijn herkomst en verblijf. Het louter aanvoeren van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar foto's die hij heeft neergelegd en waarvan geen melding wordt gemaakt in de beoordeling van de bestreden beslissing, maar de Raad kan geen weerslag vinden in het administratief dossier van het feit dat verzoeker op enig moment foto's van het gebombardeerde huis heeft neergelegd.

Uit de verklaring "volgend verzoek" blijkt dat verzoeker zijn paspoort neerlegde en uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 3 december 2020 blijkt dat verzoeker tijdens het onderhoud vertelde over foto's op zijn gsm en dat hierop handtekeningen van de commandant en het districtscenter te zien zijn op een brief waarin ook staat dat zijn huis werd aangevallen met een bom, dat hij problemen heeft en niet terug kan naar zijn huis met de datum waarop dit gebeurde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, 3). Hieruit blijkt dat de bewuste foto's waarvan sprake in het feitenrelaas van de bestreden beslissing betrekking hebben op de brief van het districtshuis die samen met het paspoort aan de map "Documenten" aanwezig in het administratief dossier werd gevoegd. De vaststelling dat er in het feitenrelaas van de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van twee neergelegde foto's van verzoekers gebombardeerde huis berust dan ook op een materiële vergissing, hetgeen het stilzwijgen over deze "foto's" in de motivering van de bestreden beslissing meteen verklaart.

Met de enkele bewering dat zijn ouders werden gedwongen te verhuizen tot dichterbij het districtshuis van Kunar en hij daarom "geen" brief van het districtshuis kon voorleggen waarin zijn verklaringen bevestigd werden, kan hij de voorgaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen.

Het gegeven dat zijn broer Afghanistan eveneens verliet en naar België zal komen, toont in verzoekers hoofde geen concrete en persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan.

2.4. Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Chawkey gelegen in de provincie Kunar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het aanhalen van algemene informatie omtrent de veiligheidssituatie in de provincie Kunar is gelet op wat voorafgaat dan ook niet dienstig.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.8 Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF